

GAZETE YBFL

SAYI 44

14.03.2022

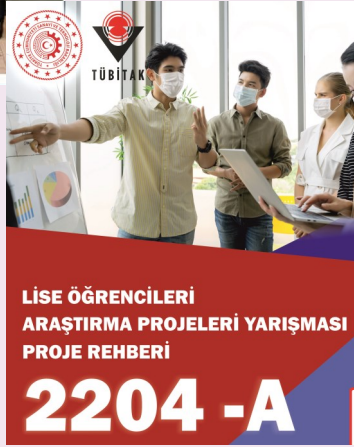
63 PROJEYLE KATILIM REKORU !

53. TÜBİTAK 2204-A Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması'na bu yıl okulumuzdan rekor bir katılım gerçekleştirerek Kocaeli il genelinde en fazla başvuru yapan okul olduk.

Güncellenen veriler doğrultusunda 63 olan proje sayısı 70'in üzerine, 103 olan öğrenci katılımı ve 110'un üzerine çıktı.

Okul Müdürümüz; "Zorlu bir aşamadan geçerek büyük emekler neticesinde yoğun bir katılımı gurur verici bir süreç yaşadık. Akademik başarısının yanına kendisi, çevresi, toplum ve insanlık adına değer yaratıp proje hazırlayan tüm öğrencilerimize teşekkür ediyorum" dedi.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ' NDE

OKULUMUZDA FARKINDALIK OLUŞTURMAK ADINA MOR GİYSİLER GİYİP, MOR MASKELELER TAKARAK KADINLAR GÜNÜNÜ KUTLADIK ...

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

*Mete Şenyer 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B*

Yazarlar

*Ömer Perçin
Elif Dila Demircan 10/B
Ceylin Öztürk Ekinci 9/D
Azra Nur Delikkaya 9/B
Berrak Günçe 10/B
Tuana Perveli 9/D
Hayyam*

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

NASIL BİR OKUL ? NASIL BİR EĞİTİM-ÖĞRETİM ?

DENEME

Ömer Perçin/ Müdür Baş Yardımcısı

“**N**asıl bir okul?” sorusundan önce “Nasıl bir öğretmen?” sorusu doğru yanıtını bulmalıdır. Üniversite sınavına giren en üst başarı seviyesindeki öğrencilerimizin, tercihlerini öğretmenlik mesleğinden yana kullanılıp kullanılmadığına bakılarak mesleğimizin popülaritesi ölçülebilir. Öncelikle, öğretmenlik mesleğinin gerçekten popüler, yüksek öğrenime devam edecek öğrencilerin en yüksek başarı seviyesinde olanları tarafından tercih edilir durumda olması gerekir. Öğretmenin kalitesini arttırmadan, öğretmeni birinci sınıf “*first class*” olarak yetiştirmeden, eğitimin diğer sorunları ile ilgilenmek asla yeterli olmayacaktır.

Eğitimde ana sınıfı hariç dört artı dört artı dört olarak toplam 12 yıllık eğitim planlaması güzel bir uygulamadır, ancak geliştirilmelidir.

Büyüklerimiz, sıkıntı duyduğu konularda “*Bana damdan düşen birini getirin.*” diyor ya. Eğitimle ilgili sorunların aşılmasında da damdan düşenler, mesleğin duayenleri, bu işin çilesini çekenler, cephede uygulamayla birebir karşı karşıya olanlar ne diye bakılıp, önerilerine kulak verilirse, sorunların birçoğu daha kolay aşılabılır

diye düşünüyorum.

Ana sınıfı ve sonraki ilk dört yıl mutlaka yetenek ve kabiliyetlerin keşfi uygulamalarına açık olmalıdır. Her türlü uygulamalı, psikolojik, sözel ve yazılı testlerle çocuklarımızın istidatları, kabiliyetleri ve yetenekleri bu dönemde ortaya çıkartılmalıdır. Tabi ki bütün bu tespitleri, alanında yeterli ve donanımlı öğretmenler yapacaktır. Bu tespitler raporlanmalı, öğrencilerimiz ikinci dört yıllık eğitime, ilk dörtte yapılan tespitler neticesinde verilen karar gereği yönlendirilmelidir. İlk dörtteki okullar, belgeli raporlamalara göre öğrencilerini bir üst eğitime gönderirken, veli çok da işe karıştırılmamalıdır. Duygusal düşünce ve talepleri sağlıklı işleyişi sabote edebilir.

“*Ağaç yaş iken eğilir*” ata sözünde de dile getirildiği gibi, öğrencilerimiz ikinci dört yıllık (ortaokul) öğrenimi süresince, yetenekli ve yeterli olduğu alanda eğitim veren okullarda öğrenimine devam etmeli, bu alanlar Milli Eğitim Bakanlığı tarafından önceden hazırlanmalıdır.

Zorunlu ancak geçişken olarak planlanacak ikinci dört yıllık (ortaokul) eğitim sürecinde, yönlendirildiği eğitim kurumunda yeteneğine uygun bir ortam bulamadığını, başka bir alanda daha başarılı olacağını düşünen öğrenciler için, ikinci dört yıl geçişken olmalı, öğrencinin bu dönemde ortaya çıkan daha baskın karakter ve yetenek alanına nakledilebilmesi mümkün olmalıdır. Ancak git-

mek istediği alanla ilgili yeterlik sınavı, yetenek testi, sportif, fiziksel sosyal vs. aktivitelerle alan yeterliliği sınanarak, bu sınamalarda başarılı olanlar alan değiştirebilmelidir. Tabi ki bu tespitler adil ve şeffaf olarak yapılmalı ve hak edenin baskın yeteneğine uygun olan alana aktarılması mümkün olmalıdır.

İkinci dört yıllık öğretim sürecindeki aktarımlar bu dönemin ilk iki yılında tamamlanmalı, öğrencinin durumu bu aşamada tam olarak tespit edildikten sonra, artık öğrenci, kalan iki yıl ve üçüncü dört yıllık (lise) eğitimini kesinlikle; akademikse akademik, mesleki ise mesleki, sanatsa sanat, sporsa spor, sosyal alansa sosyal alan vs. olmak üzere yönlendirildiği alanda tamamlamalıdır.

İlk dört yıllık eğitimdeki veya en geç ikinci dört yıllık eğitimin ilk iki yılındaki tespitler doğrultusunda alanı kesinleşen, yani kendi kabiliyetine, yeteneğine ve istidadına uygun bir alana yerleşen öğrenci için, lise eğitimi çok daha keyifli, kendi yeterlilik alanında olduğu için de daha başarılı geçecektir. Bu son aşamada öğrencinin alan değiştirme imkânı olmamalıdır. Tabi ki her alanın müfredatı, dersleri ve uygulamaları kendine has olacağından, bütün öğrencilerin TEOG, LGS benzeri ortak bir sınava tabi tutulmaları da söz konusu **olmayacaktır**.

Lise eğitimi bu şekilde tamamlayan bir öğrenci, alan becerilerini tamamlamış, tabiri caizse altın bileziğini takmış bir fert olarak gerçek hayata atılmalı, ekmeğini kazanacağı bir işe yerleşebilmeli veya kendi mezuniyet alanında bir üst programa yani üniversiteye sınavsız (aynı alan geçerli olmak üzere, tercih edeceği üniversitelerin ilgili bölümlerine sınavla) devam edebilmelidir.

Öncelikle ilk dört, veya en geç ikinci dört yıllık eğitimin ilk yarısında, alan tespitlerinin çok doğru, adil ve bilinçli

yapılmasıyla, üniversite sınavının da anlamını yitireceğini, isteyen öğrencilerin kendi mezuniyet alanlarında üniversiteye devam edebilmelerinin önünün açılacağını düşünüyorum.

Bu şekilde bir eğitim planlaması neticesinde, halihazırda memnun olmayarak uyguladığımız “*Ezberle, ezberle, ezberle..., sınavdan sonra unut*” pratiğinden, “*Öğren, uygula, değerlendir ve geliştir*” yaşantısına geçebileceğimize inanıyorum.

Ülkemiz ve insanımız için en sağlıklı olan eğitim sisteminin tercih edilmesi dileklerimle...

TEBRİKLER!

ELİF NAZ TÜRK

18 MART ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ LİSELER ARASIKOMPOZİSYON YARIŞMASI

OKULUMUZ ÖĞRENCİSİ ELİF NAZ TÜRK
KOMPOZİSYON YARIŞMASINDA 2. OLMUŞTUR.
TEBRİK EDERİZ

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

GÜNDEM

Elif Dila Demircan 10/B

Konumuza çok kısa bir tarihi dersle giriş yapalım.

Clara Zetkin, 1910 yılında Kopenhag'da toplanan Uluslararası Emekçi Kadınlar Konferansı'nda Dünya Kadınlar Günü fikrini önerdi. Konferansa on yedi farklı ülkeden katılan 100 kadın, öneriyi oy birliğiyle kabul etti. 1975'te ise Birleşmiş Milletler, Dünya Kadınlar Günü'nü resmen tanıdı.

Bir başka soru: Neden kadınların onlara özel bir günü var?

Bilindiği üzere kadın ve erkek olarak iki biyolojik cinsiyet vardır. Fiziksel üstünlüklerinden yararlanan bireyler yüzünden ilk zamanlardan beri kadınlar hep erkeklerin egemen olduğu bir toplumda yaşamak zorunda kalmışlardır. Erkeklerden daha az maaş almış, daha az saygı görmüş ve bir yerlere gelebilmek için erkeklerle kıyasla çok daha fazla efor sarf etmek zorunda kalmışlardır. Küçüklüklerinden beri karşı cinse kıyasla bir adım geride kalmak zorunda bırakılan kadınlar yetmezmiş gibi Birleşmiş Milletler Konferansı gibi herkesin "okuyup adam olmuş" kişilerden oluştuğu ortamlarda bile cinsel obje olarak görülebiliyorlar. 21. yüzyılda bile karşılaştığımız bu sorunları günlük hayatta ufak da olsa farkındalıklar yaratarak bir an önce çözmeyi hedeflediğimizden dolayı, kadınların haklı mücadelelerini takdir etmek ve onlara destek olmak amaçlı birçok resmi kurum tarafından da kabul görmüş bir gün bulunmaktadır.

Şu cinsiyetçi kalıplar tartışmasına da bir nokta koyalım mı?

Eski zamanlardan itibaren dilimize yerleşmiş olan "adam gibi", "adam akıllı", "erkek adam" ve türevleri kalıplar her ne kadar biri tarafından kadınları aşağılamak manasında kullanılmasa da, kullanımının daha da yaygınlaşmasına önayak olmamak istemeyiz. Bu yüzden bu tür kalıpları kullanma-

yı ve kullandırtmayı kesinlikle yazılı olmayan bir kural olarak görüyoruz. Bir de şu "bayan" mevzusu var. Bayan cinsiyetçi bir kelime değildir. Kadınlara karşı kullanılan bir hitap sözcüğüdür. Bizim karşı olduğumuz şey, bayan kelimesinin sırf daha kibar(!) olmasından dolayı cinsiyet bildiren "kadın" yerine kullanılması. Doğrusu kadın-erkek, bayan-bay, dişi-eril, kız-oğlan iken günlük hayatta fark edileceği üzere erkek sabit tutulup bayan-erkek, dişi-erkek, kız-erkek şeklinde kullanılır.

Peki bu mor olayı ne?

Önce feminizmin ne olduğunu kısaca açıklayalım. Çoğu kişinin bildiğinin aksine feminizm erkek düşmanlığı değil, kadın ve erkek haklarının eşit olması gerektiğini savunan felsefi bir görüştür. Renk psikolojisi uzmanlarına göre Yunan mitolojisinden gelen sebeplerden dolayı erkekler kırmızı, kadınlar ise mavi rengiyle bağdaştırılmışlar. Bu iki rengin birleşiminden ortaya çıkan mor rengi aslında zıtlıkların tek bedende birleşme noktasını simgelemektedir.

Hani eşit haklarımız vardı? Neden erkeklerin günü yok o zaman?

Aslında var. Ülkemizde pek bileni olmadığından dolayı yaygınlaşmasa da Uluslararası Erkekler Günü her yıl 19 Kasım'da kutlanan ve Birleşmiş Milletler tarafında da desteklenen bir gündür. Dünya Erkekler Günü olarak da bilinmektedir. İlk olarak Prof. Dr. Thomas Oaster tarafından 7 Şubat 1992 tarihinde dile getirilmiştir bir projedir.

Kadınlar Günü kadar ses getirmemesi ve birçok insanın bu günden haberdar olma ihtiyacı duymaması da kadınların -bütün çabalara rağmen kesin bir sonuç alınmadığından- gerçekten seslerini duyurmaları gereken bir platforma ne kadar çok ihtiyaçları olduğu görüşünü destekliyor.

JUST IN CASE YOU WANNA VISIT EARTH

Dominant species: Humans (and cats, some of them are dangerous but we are going to talk about that later.)

They generally live on Earth, except the ones living on the big metal cubes in space. Yeah, you heard right! These cubes are called spaceships, kinda similar to our cars but these things are slower. There is also a big space station in the Earth's orbit. The countries in the world collaborated to be able to create that station.

•**Country:** the imaginary borders that humans create, they believe there is a community of people of the same race or culture inside the borders.

•**Warning:** some humans may be overprotective about their country. Be careful and do not argue. I am dead serious, you might even be killed.

In this space station, there are people from different countries and they're trying to learn more about space and the world. There are some different things in the orbit of Earth, too, like satellites – but most of them are dead. And because of that, there is something called space junk. Yeah, humans can even cause pollution in a place where they can't breathe. Even if space pollution may create a cage for humanity and prevent them from going to space, most humans don't care about that.

-An alien reported from Earth. / Ceylin Öztürk Ekinci 9/D

ÇOCUKLAR ÜZERİNE

Roma'nın en yakışıklı gencinin babası olmaktansa Aeneid'in babası olmaktan gurur duyardım. Şiir yerine oğlunu yitirmeye katlanmayacak çok az şiir sever vardır. Aristo'ya göre tüm sanatçıların üstünde ozan, kendi eserini, apaçık belirttiği gibi en çok severdir. Babalarını onurlandıracak olan kızlarından başka bir şey bırakmamış olmakla övünen Epaminondas'ın bunları bütün Yunanistan'ın görkemli güzellikleri ile değişmeye seve seve hazır olduğuna ya da İskender ve Sezar'ın ne kadar yetenekli olurlarsa olsunlar, çocuk sahibi olma üstünlüğü için o yüce savaşma becerilerinin görkemini yitirmeye razı olmayı düşünmüş olduklarına inanmak güçtür. Gerçekten de Phidias ya da başka bir iyi yontucunun, sanatından uzun uzun çalışıp emek verdikten sonra mükemmelleştirdiği güzel bir heykel için olduğu kadar kendi çocuklarını da korunması ve uzun ömürlü olması için bu kadar kaygı duymuş olduklarından çok kuşkuluyum.

MONTAIGNE—DENEMELER

BİZİM EKİBİN MACERALARIYLA BİR MUN DAHA

GEZİ YAZISI / ANI

Azra Nur Delikkaya 9/B

Uzun bir aradan sonra tekrardan merhaba arkadaşlar. Bugün size bu seneki ikinci MUN maceramızı anlatacağım. İstanbul Medipol Üniversitesinde gerçekleşen bu etkinlik koca bir dört gün sürdü. Nasıl hissettirdiğini bilemezsiniz. Neyse asıl konuya gelelim. 17-20 Şubat tarihleri arasında otobüs yardımıyla gidip geldik. Önceki yazılarımı okuyanlar bilir, Kadir Has Üniversitesinde olan Mun'ı de anlatmıştım. Ona kıyasla Medipol'ün organizasyonu daha güzeldi bence. Aslında Medipol'ün ilk Mun'iymiş bu ama gayet profesyoneldi. Hiçbir aksilik çıkmadı ve gayet eğiticiydi. Perşembe günü giriştiğimiz bu maceraya sabahın erken saatlerinde başladık. Beni pansiyondan alan arkadaşımınla birlikte durağa vardığımızda giydiğimiz resmi kıyafetler sayesinde üstlerinden asalet akan bizim tayfayı gördük. Bizi gören insanlar kim bilir hakkımızda ne düşünüyorlardı. Neyse en fazla önemli biri olduğumuzu düşünür ve yol verirdi herhalde ki ilerleyen saatlerde zaten öyle oldu. İnsanlar adeta kıyafetle-

rimize bakarak koca İstanbul trafiğinde bize yol veriyorlardı. İnanılacak gibi

değil. Tabi ki de bunda bir sorun yok. Aksine bizim işimize geliyordu. Neyse... Biraz durakta bekledikten sonra otobüs gelmiş ve yolculuk başlamıştı. Kimisi uykuya yenik düşüp koltukta yayılırken kimisi de sohbet ederek zamanı geçirmişti. Vardığımızda HES kodlarımızı gösterip içeri girdik ve o zaman üniversitenin ne kadar büyük olduğunu fark ettik. Yukarı baktığımda tavan tasarımının aynı Minecraft gibi olduğunu gördüm. Ah içerisi ne kadar da kalabalıktı. Bizim ekibin yaka kartlarını aldık. Bir şeyler atıştırdık ve herkes kendi komitesine gitmek üzere dağıldı. Her komiteye göre tabi ki değişiyor ama ilk gün genel olarak tanışmayla geçti. Gün tüm hızıyla geçtikten sonra dönüş yolunda ilk günün nasıl geçtiğinden ve üniversiteye dair ilk izlenimlerimizden bahsediyorduk. İkinci

günümüz ise aynı şekilde fakat daha erken bir saatte başladı. Bugün tüm komitelerde ciddi konular konuşulmaya başlandı ve herkesi bir ciddiyet havası sardı. Dönüş yolunda ise komitelerimizin ne kadar kaliteli ve bir daha bulunamaz güzellikte olduğundan bahsediyorduk

İşte üçüncü günün sabahındayız. Otobüs paralarını toptan vermek adına bir arkadaşımız para topluyor bizden. Bir süre sonra paranın eksik olduğunu söyledi ama garip olan zaten herkesten almıştı, nasıl eksik olabilirdi ki? İki saat kim vermedi ya da bu paralar nereye gitti diye tartışıp artık paraya lanet etmeye başladığımızda işte o

zaman fark ettik. Parayı toplayan kendini saymamıştı. Arkadaşın matematiğine hayran kaldık vallahi. İsim veremeyeceğim zaten kendini biliyor. Artık para işleriyle uğraşacağını hiç mi hiç sanmıyorum. Üçüncü günün en eksantrik olayı buydu, onun dışında pek de farklı bir olay olmadı, neredeyse ikinci günle aynı geçti.

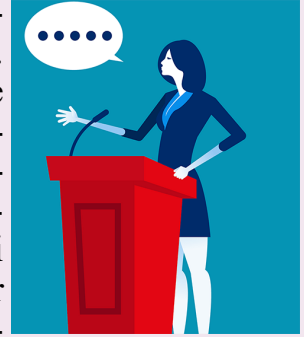
Ve işte beklenen gün geldi. Birkaç günün yorgunluğuyla kalkmıştık o sabah. Herkes aslında geçen günler yüzünden bitik idi ama son günün verdiği hazla kimse pek de göstermiyordu bunu. İlk saatler komitede tartıştığımız konuların çözüme ulaşmasının heyecanı ile geçerken sonraki saatler ise ödüller kime gidecek heyecanı ile geçti. Gün bittiğinde aslında biraz hayal kırıklığı içindeydik çünkü ödüller hiç hak etmediğini düşündüğümüz kişilere gitmiş ve bizim ekipteki ödülü sonuna kadar hak eden kişilere verilmemişti. Ne kadar sinirimizi bozsa da yapacak bir şey yoktu. Olsun.

Yine de mutluyduk MUN gayet eğlenceli, eğitici, samimi ve yeni insanlarla tanışmanın verdiği neşeye geçmişti.

Kendi adıma konuşacak olursam bu MUN ne kadar benim ikinci deneyimim olsa da gayet sağlam bir organizasyona sahip ve komiteleri olsun tartıştığımız konular olsun hepsi ayağı yere basar bir şekilde ayarlanmıştı.

Ekip olarak bu etkinliğe katıldığımız için çok memnunuz. Eğer siz de bu tür MUN'lere katılmak isterseniz kapımız her zaman açık. Bir dahaki MUN serüveninde görüşmek üzere.

Azra Nur Delikkaya 9/B

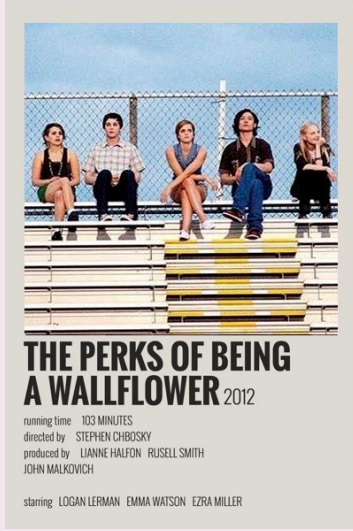

HAFTALIK FİLM ÖNERİLERİ

YAŞAM

Merhaba Gazete YBFL okurları! Ben Berrak Günçe ...Bu hafta sizlere izlemeniz gerektiğini düşündüğüm gençlik filmleri önereceğim.

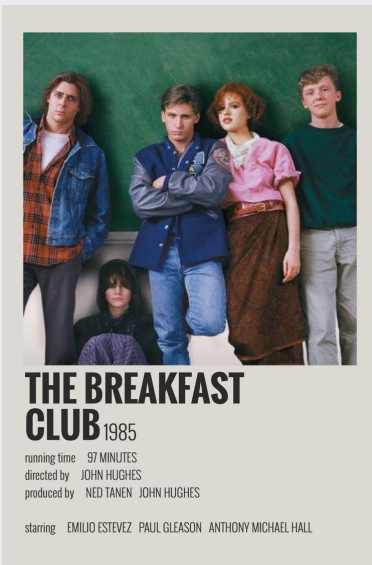
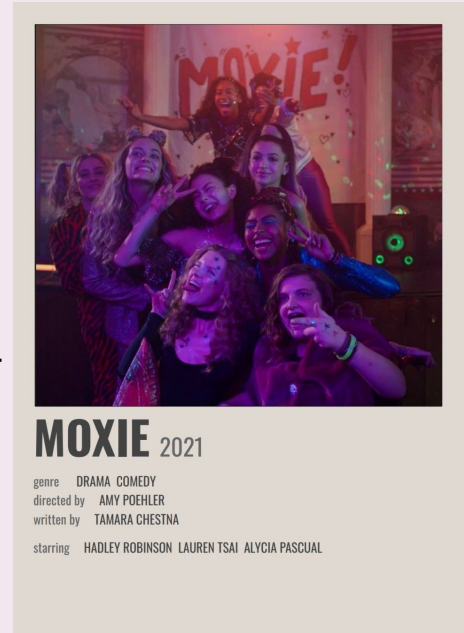

1. PERKS OF BEING A WALLFLOWER (SAKSI OLMANIN FAYDALARI)

Saksı diye Türkçeye çevirdikleri “ wallflower” kelimesinin “bir partide dansa kaldırılmayan, utangaç, yalnız kişi” anlamına geldiğini söylesem konuyu biraz açıklamış olurum diye düşünüyorum. Çok şey var filmin içinde, zamanınıza degecek bir film.

2. MOXIE

Bir grup gencin eşitsizliğe karşı çıkışını anlatıyor. Birlik olmayı, hakkını savunmayı güzel işleyen bir film bence. “*Bu yanlış!*” diyebilmeyi gösteriyor.

3. BREAKFAST CLUB (KAHVALTI KULÜBÜ)

Gençlik filmlerinin en saf hali, özü olarak özetlesem yanlış olmaz sanırım. Birbirinden alakasız beş insanın bir ceza dolayısıyla bir araya gelmesini ve sonrasında gelişen olayları izliyoruz.

SEN VE ANILAR

ÖYKÜ

Tuana Perveli 9/D

İstiklal'in renkli, hareketli karmaşasında, düzensizliğin vermiş olduğu düzen içinde yürüyordum. En gözde dükkanın yanındaki bir duvara, Banksy'nin en ünlü eserlerinden biri olan "Kırmızı Balonlu Kız" eseri yapılmış. Banksy'nin en sevdiğimiz eserlerinden biriydi seninle benim. Şimdi bu duvarın karşısında birlikte düşünüyor olabiliriz. Her baktığım yerde senin izlerin. İstiklal'in sonu, başlangıcı, ara sokakları, insanları bana seni hatırlatıyor. Ne zaman özlem çeksem geldiğim bir yer İstiklal. İstiklal'de

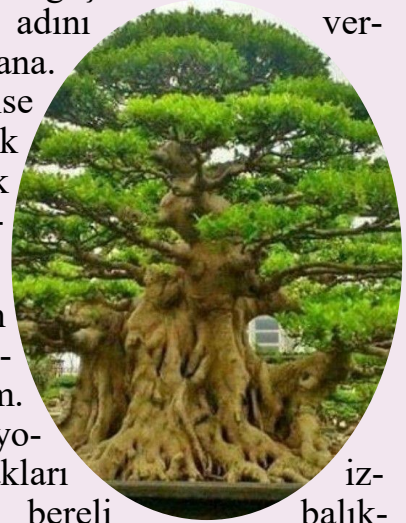

dolaştıktan sonra deniz kıyısına doğru giderim, burada Sanatkarlar Parkı var. Birkaç genç Neşet Ertaş'tan "Neredesin Sen" türküsünü söylüyorlar. Şu sözler kalbime dokundu: "Sanki kalbimi bilecek, yüzüme gülen, gönlüm hep seni arıyor." Ben de seni arıyorum on senedir, İstiklal'de, türkülerde, parklarda ve her yerde. Her bir beyaz kelebek bana seni hatırlatır, her bir rüzgar seni yanımda hissettirir.

Bu parka o kadar çok geldim ki sayende artık köknar, çam, gürgen, meşe ağaçlarını, hikayelerini biliyorum. Meşe ağacını anlatayım sana: Yaklaşık dört insanın birleşmesiyle anca gövdesi oluşabilir. Ne iç karartan bir kahverengi, ne de hasta bir insanın yüzü kadar solgun bir

renk. Yaprakları yemyeşil, meşe palamutları da yaprakları kadar süslüyor, inan bana eğer burayı çok önce keşfetseydik senin de görmeni isterdim. Eğer şanslıysak birkaç sincap görebilirdik ağaçta. Meşe aynı senle bana benziyor, dalları saçlarımızı, kökleri ayaklarımızı temsil ediyor. Sonbaharda ayrı bir güzel oluyor yaprakları. Tam bir görsel şölen patlaması oluyor. Şimdi bu görüntüleri benimle birlikte görmen için neler yapardım bir bilersen. Hikayesini anlatayım sana: İki sevgili varmış birbirlerini çok severlermiş. Kız hastaymış bu yüzden oğlanın ailesi istemezmiş kızı. Bunlarda kaçmayı planlamışlar köyden. Yola çıkmışlar, farklı yerlerde konaklaya konaklaya en son İstanbul'a gelmişler. Burada mutluluğu bulmuşlar. Onlara misafirlige gelen çoğu insan bitki mutluluk getirir düşüncesiyle ağaç fidanı getirmiş. Meşe ağacı en çok gelen fidanmış bunun üzerine en çok mutluluk getiren bu ağaç düşüncesiyle neşe adını vermişler bu fidana. Günümüzde ise biraz değişerek meşe adı olarak şu anki son halini almış

Parkı geçtikten sonra deniz kıyısına geliyorum. Dalgaları dinliyorum, karabatakları izliyorum, siyah bereli balıkların yıldız gibi parlayan balıkları kova-

ya atışını izliyorum eğer şanslıysam birkaç yunus görüyorum. Burada ben seni duyamasam da sen beni duyabiliyorsun. Bir nebze bastırıyor böyle düşünmek sana olan özlemimi. Deniz kıyısında üç saate yakın oturuyorum. Geleni, gideni, çocukları izliyorum. Zaman nasıl geçiyor anlamıyorum.

Akşam olunca antik çağları yansıtan, mermerden sütunları olan bir tiyatroya gidiyorum genelde. Üç gün önce "Gölge Ustası" adlı bir tiyatroya gittim. Beğendim beğenmesine ama seninle üç yıl önce gittiğimde daha güzeldi bu oyun. Birlikte sırları çözmeye çalışmamız, bir umutla kulise gidip sonunu sormamız, onların ısrarla söylememesi her şey seninle daha güzeldi. Tiyatro bitince evimize gidiyorum, sana çiçek alıyorum, her hafta olduğu gibi. Her günüm bu şekilde geçiyor seninle birlikte.

Arada bir çocuklar geliyor torunlarla birlikte. Görmelisin ne kadar büyüdüler bir anda. Bir tanesi aynı sana benziyor. Sarı teni, kıvrıkcık saç, kahverengi boncuk gibi gözleri, inatçılığı, açık sözlülüğü aynı sen. Çocuklar ısrar ediyor, gel diyorlar, bizle yaşa diyorlar ama biliyorsun ben seni bırakıp gidemem. Bej rengi, küçük salonumuzda yemek yememizi, koltukta birlikte sohbet edişimizi, çocuklarla oynamamızı, mutfakta yemek yapışımızı, balkonda birbirimize el sallamamızı unutmak istemiyorum. Eğer bu ev-

den gidersem anılarımda gidecek, anılarımdaki sen ve senle olan duygularım da gidecek. Ben sarı kıvrıkcık saçlı seni, mutlu olduğumuz ya da üzüldüğümüz anılarımızı, hakim olamadığımız duygularımızı unutmak istemiyorum. Hala ilk günkü gibi aşkla bakan boncuk gibi gözlerini unutmak istemiyorum. Dünyadaki son yıllarımı seninle geçirmek istiyorum.

Son yıllarım demişken ölüm olarak bahsetmiyorum. Hatırlayabildiğim son yıllarım olacak. Hastanesi'nde yapılan testlere göre 3 yılım kalmış her şeyi unutmak için. Beynimde anormal bir protein birikmesi varmış. Yani seninle konuşacağım, konuşabileceğim üç yılım var. Ama sen endişe etme ben seninle her zaman konuşurum. Hem ne demiştik evlenirken hastalıkta, sağlıkta hep beraber.

ODAKLAN

Alan Turing

23 HAZİRAN 1912 - 7 HAZİRAN 1954

Alan Turing modern bilgisayar biliminin babası olarak bilinir. Matematik, kriptanaliz ve yapay zeka gibi çeşitli alanlara katkısıyla tanınır. Alan Turing 2. Dünya Savaşı sırasında kodları kırmak için sayı becerilerini kullanmış bir savaş kahramanıdır.

ALAN TURING KİMDİR?

MUHEŞEM BİR BİLGİSAYAR BİLİMCİSİ

Alan Turing'in teorileri ve fikirleri, dijital bilgisayarların icadının temelini attı. Bir algoritma verildiğinde hesaplanabilecek olan her şeyi çözebilen varsayımsal bir "Turing Makinesi" önermesinde bulundu.

SAVAŞ KAHRAMANI

Turing, 2. Dünya Savaşı sırasında Nazilerin her türlü askeri ve diplomatik iletişimi korumak için kullandığı Alman "Enigma" kodunu deşifre etmesiyle tanınır. Sayısız yaşamı kurtardığı için kendisine savaşın sonunda Britanya İmparatorluğu tarafından En Üst Düzey Subay unvanı verilmiştir.

YAPAY ZEKA ÖNCÜSÜ

Alan Turing 1950'de "Hesaplama Makinesi ve Zeka" adlı bir makale yayımladı. Bir bilgisayarın zekasına dair en iyi testin, makinenin bir insan olduğuna ikna etmesi olduğunu öne süren "imitasyon oyunu" hipotezini öne sürdü. Bu test "Turing Testi" olarak da bilinir.

SINAV ÖĞRENCİSİNİN SIKICI BİR GÜNÜ

HİKAYE

Allah bilir kaçınıcı alarm öterken liseli genç uyandı. Saate baktığında otobüsün geçmesine yalnızca 5 dakika kalmıştı. Hızlıca kalkıp babasının onu sofraya çağırın bağırışları arasında giyinmeye başladı. Birkaç saniye içinde mutfağın önünden koşarak geçti ve ayakkabılarını giyinmeye koyuldu. Babası da iş için yeni hazırlanmıştı.

"Nereye, kahvaltı?!"

"Gecikiyorum."

"Ya, gecik sen tabii! Üniversite sınavına da gecikirsın böyle!"

Genç aldırmadı, ayakkabılarını giyip kapıyı açtı. Kapıdan hızlıca çıkarken fazlaca ağır çantası nedeniyle dengesini kaybedip apartman merdivenlerinin biraz ötesinde yere yapıştı. Sesi duyup kapının önüne gelen babasının bakışları eşliğinde kalktı ve kulaklığını takarak merdivenlerden inmeye koyuldu.

Otobüse bindiğinde her zamanki gibi her yer tıklım tıklımdı. Genç almadığı uykuyu almak için gözlerini dinlendirirken bir iki durak sonra binen orta yaşlı bir kadın onun oturduğu yerin yanında tutacaklara tutunmaya başladı. Genç fark etmedi ancak onun arkasında oturan yine orta yaşlı adam, kadının gence olan kötü bakışlarını fark etmişti. Birkaç durak daha geçince adam genci dürtüp yer vermesini işaret etti. Genç özür dileyerek kalktı ve kadına yer verdi.

Okula vardığında tören için herkes toplanmıştı, genç de sırasına geçti. Bir-

kaç dakika sonra daha önce görmedikleri bir adam gelip mikrofonla bir konuşma yaptı:

"Sevgili gençler, ben yeni temizlik görevlisiyim. Daha önce böyle bir okulda çalışmamıştım, umarım sizle bu okulu temiz tutabiliriz."

Konuşma bittiğinde herkes alkışladı. Gence ise arkadaşlarından biri, "Esk3 temizlik görevlisinin neyi vardı ki?" diye sordu. Genç ona nereden bileyim dercesine bir bakış attı.

İlk ders başlamıştı, öğretmen tahtaya konuyla ilgili bir şeyler yazarken sınıfta bir uğultu oluştu. En sonunda öğretmen

dayanamayıp sınıfa döndü,

"Ya çocuklar."

Tüm sınıf, sırasının altında bir eskizle uğraşın bizim genç de dahil, hocaya döndü.

"Şu uğultuları kesin artık, sizin seneye üniversite sınavınız var, büyüdünüz. Hepiniz rakipsiniz." dedi hoca.

Okul çok hızlı geçmişti, etüte kalacak olanlar etütün olduğu sınıfa çantalarını alıp geçerken bizim genç bunalmıştı ve

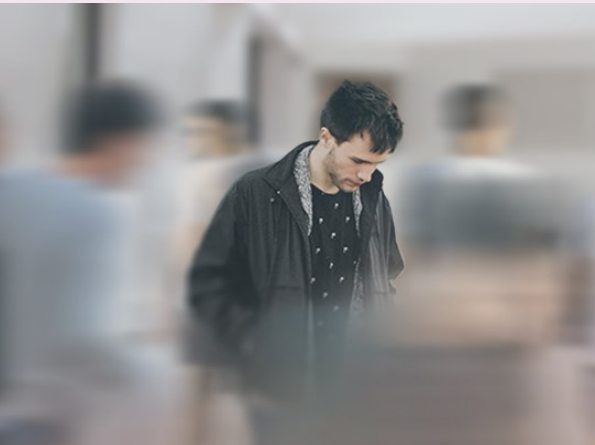
elini yüzünü yıkamak için lavaboya gitti. Biraz sonra döndüğünde sınıftan olan kimse yoktu, sadece etüt için üst sınıftan gelen iki kişi vardı. Onların ilk derste çizdiği eskize baktığını kapıdan gören genç içeri girmeyip konuşmalarını dinlemeye başladı.

"Bu ne?"

"Rakipler eleniyor kanka işte."

Daha fazla dinlemeyip gitti, birazdan dönmeye karar verdi.

Genç, etüt derslerine biraz geç girmeye karar verdikten sonra tuvalette uyuyakalmıştı. Uyandığında hava kararmış, okul çoktan kapanmış, babasının işten dönmesinense ramak kalmıştı. Kalkıp hızlıca çantasını aldı, okulun çıkışı kapalıydı. Yangın merdivenlerinden aşağı doğru indi, sonra okulun duvarlarından önce çantasını fırlatıp sonra kendisi çıkmak için tırmandı ama en tepede iken ayağı çitlere takılmış ve yere sırt üstü kapaklanmıştı. Acıya aldırmadan ayaklandı, topallayarak ve çantasını yerde sürükleyerek ilerledi ve okula en yakın olan otobüs durağına koştu. Oraya vardığında evine doğru giden tek otobüs de geliyordu. Onu durdurmak için el salladı ama şoför ağzına kadar

dolu olan otobüsü gösterip gence sonraki otobüse binmesini işaret etti ve geçip gitti. Genç kaldırıma çömdü. Onun dışında otobüs bekleyen montlu bir adam

vardı, adam gence seslendi,

"Genç, daha geçmez otobüs buradan haberin olsun."

Genç bir şey demeden zar zor ayaklandı. Çantasını açıp ağırlığı azaltmak için birkaç şeyi atmaya başladı: Edebiyat ve tarih okul kitapları, içi A4 kağıdı üstüne taslak çizimlerle dolu olan bir klasör, okulla alakasız 12 tane okuma kitabı... Genç korkutucu bir ifadeyle çantadaki şeyleri çayıra fırlatırken montlu adam şaşkınlıkla onu izliyordu.

"Evlat iyi misin?"

Genç sırtını tutup ayağa kalktı, çantasını sırtlandı.

"Kötü bir gün geçirdim."

Adam bir şey demedi, sadece genç topallayarak uzaklaşırken izlemekle yetindi.

- HAYYAM

